

lyst det her område tilstrækkeligt og så eventuelt kommer med en model eller et forslag til, hvordan vi kan tilgodese de handicappede på området bedre end set hidtil.

Dansk Folkeparti synes, at forslaget peger i den rigtige retning, men kan ikke støtte forslaget. Vi synes også, at der er nogle ting, der mangler at blive belyst, og som vi så også vil afvente at ministeren kommer med.

Kl. 20.15

**Den fg. formand** (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

**Martin Lidegaard** (RV):

Også her har Socialdemokraterne fat i et helt relevant tema, som vi jo har haft lejlighed til at behandle før. Jeg synes da, at det lyder fornuftigt at kigge på hele ordningen, som socialministeren også lægger op til.

Dog vil jeg sige, at jeg tror, at socialministeren har fat i to lidt forskellige ting, for jeg tror, at den problematik, som handler om aktivitetsniveau, for mange mennesker med et handicap bunder i, at de oplever en utrolig forskellig praksis fra kommune til kommune; altså, det er nærmest afhængigt af, hvilken kommune man bor i, om man kan få tilkendt den her ydelse eller ej, og hvordan kommunen tolker det aktivitetsniveau. Det er en problemstilling, som jeg tror det er helt rigtigt set at vi skal have kig på.

Når så socialministeren nævner arbejdsgiveransvaret som det, der er konklusionen på den undersøgelse, vi netop har fået fra Norge og Sverige, og som det, der er svært for folk med handicap tit at kunne administrere, altså at man faktisk kan få en større målgruppe for ordningen, hvis man på en eller anden måde kan ordne det med arbejdsgiveransvaret, tror jeg også det er en rigtig pointe. Det er bare en helt anden pointe end den med aktivitetsniveauet, som mest handler om, at der er meget forskellig praksis i de forskellige kommuner, og derfor føler folk med et handicap en ret stor usikkerhed, med hensyn til hvad deres retskrav egentlig er.

Så selv om det er forskellige problemstillinger, er begge dele meget relevante at behandle, og vi ser frem til at forhandle om dem. Vi vil være positive over for at ændre begge dele.

**Den fg. formand** (Lissa Mathiasen):

Tak. Og den næste ordfører er fru Pernille Frahm.

**Pernille Frahm** (SF):

Jeg skal heller ikke gøre det her langt overhovedet, men bare sige igen, at det er et forslag, som vi sådan set selv kunne have stillet, og at vi er meget glade for, at det bliver stillet fra Socialdemokraternes side. Vi vil give det vores fulde støtte. Vi håber ikke, at det tager for lang tid med ministerens overvejelser, men det lød, som om der faktisk er noget i gang i Socialministeriet – og socialministeren går og nikker dernede i salen, så det må man jo tage som en bekræftelse.

Tak for ordet.

**Den fg. formand** (Lissa Mathiasen):

Så er det ordfører for forslagsstillerne, hr. René Skau Björnsson.

**René Skau Björnsson** (S):

Det er jo en fantastisk dag. Jeg synes, det er rigtig godt. Jeg er glad for, at der er bred opbakning her i Tinget til, at det skal være – sådan som jeg hører det – den enkeltes behov, som er styrende for, om man kan få tilskud til hjælpere efter § 96 i serviceloven. Som det er i dag, er aktivitetsniveauet jo et kriterium for tildeling af hjælp, og vi mener, at det i stedet for skal være behovet, som skal være styrende for, hvornår man kan få hjælp. I den forbindelse skal aktivitetsniveauet selvfølgelig inddrages, i forhold til hvor meget hjælp man så kan blive tildelt, for laver man mere, jamen så har man også et større behov for hjælp.

Den nuværende bestemmelse om aktivitetsniveau medfører i praksis en række problemer. Der er flere eksempler på det. Jeg kender til et konkret eksempel med en kvinde med ALS, som har mistet sin hjælpeordning, fordi hun har haft et dalende aktivitetsniveau. I stedet får hun så hjælp efter en anden paragraf, hjælp, som hun kun kan få i hjemmet, og hun får ledsagelse ud af hjemmet 15 timer om måneden. Problemet er bare, at hun i forbindelse med sin sygdom, ALS, får behandling uden for sit hjem i 25 timer om måneden, og at hun ikke må bruge den hjælp, hun har i hjemmet, til det. Og 15 timer er jo ikke nok til at dække de 25 timers behov, hun har, og der bliver heller ikke noget tilovers til ledsagelse i forbindelse med besøg hos venner eller teaterbesøg, eller hvad der ellers kan være. Der er mange eksempler; det her er bare et af de absurde, der findes.

Også til det her lovforslag har DSI lavet et hørings svar, hvor de glæder sig over indholdet i forslaget. De gør opmærksom på, at flere får af-